

Zadeva C-557/07

LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

proti

Tele2 Telecommunication GmbH

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof)

„Člen 104(3) Poslovnika – Informacijska družba – Avtorske in sorodne pravice – Hranjenje in razkritje nekaterih podatkov o prometu – Varstvo zaupnosti elektronskih komunikacij – Pojem ‚posrednik‘ v smislu člena 8(3) Direktive 2001/29/ES“

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 19. februarja 2009 I - 1230

Povzetek sklepa

- 1. Približevanje zakonodaj – Usklajevanje nekaterih pravnih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi – Direktiva 2001/29 – Elektronsko poslovanje – Direktiva 2000/31 – Obdelava osebnih podatkov in varstvo zasebnosti na področju elektronskih komunikacij – Direktiva 2002/58 – Uveljavljanje pravic intelektualne lastnine – Direktiva 2004/48 (direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31, 2001/29, 2002/58, člen 15(1), in 2004/48, člen 8(3))*

2. *Približevanje zakonodaj – Avtorska pravica in sorodne pravice – Direktiva 2001/29 – Usklajevanje nekaterih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi – Posrednik v smislu člena 8(3) Direktive – Pojem (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/29, člen 8(3))*

1. Pravo Skupnosti, predvsem člen 8(3) Direktive 2004/48 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine v povezavi s členom 15(1) Direktive 2002/58 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah), ne nasprotuje temu, da države članice uvedejo obveznost, da se zasebnim tretjim osebam pošiljajo osebni podatki o prometu, kar bi omogočilo, da se pred civilnimi sodišči začnejo postopki zaradi kršitev avtorskih pravic.

tega morajo ob uporabi ukrepov za prenos teh direktiv organi in sodišča držav članic ne samo razlagati nacionalno pravo v skladu s temi direktivami, temveč tudi paziti, da se ne oprejo na tako razlago besedila teh direktiv, ki bi bila v nasprotju s temeljnimi pravicami ali drugimi splošnimi načeli prava Skupnosti, kot je načelo sorazmernosti.

(Glej točko 29 in točko 1 izreka.)

Vendar pa pravo Skupnosti od držav članic zahteva, da ob prenosu direktiv 2000/31 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju), 2001/29 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, 2002/58 in 2004/48 pazijo, da se oprejo na tako razlago teh direktiv, ki omogoča zagotovitev pravnega ravnovesja med različnimi temeljnimi pravicami. Poleg

2. Ponudnika dostopa, ki se omeji na to, da uporabnikom zagotavlja dostop do interneta, ne da bi ponujal druge storitve, kakršne so zlasti elektronska pošta, prenos ali medsebojna izmenjava datotek, niti pravno ali dejansko izvajal nadzor nad storitvijo, ki jo uporablja uporabnik, je treba obravnavati kot „posrednika“ v smislu člena 8(3) Direktive 2001/29 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi.

Države članice namreč v skladu s tem členom zagotovijo, da imetniki pravic lahko zahtevajo sodno odredbo proti posrednikom, katerih storitve uporablja tretja stranka in s tem krši avtorske ali sorodne pravice. Vendar ponudnik dostopa, ki se omeji na to, da stranki omogoči dostop do interneta, ne da bi pri tem ponujal druge storitve ali pravno in dejansko izvajal nadzor nad uporabljano storitvijo, ponuja storitev, ki jo lahko uporablja tretja oseba, da krši avtorske ali sorodne pravice, če uporabniku zagotovi povezavo, ki mu omogoča kršitev takih pravic.

V skladu z uvodno izjavo 59 Direktive 2001/29 pa morajo imeti imetniki pravic možnost vložiti tožbo za opustitev dejanja proti posredniku, ki v omrežju prenese kršitev tretje stranke nad varovanim delom ali drugo vsebino. Vendar ni

sporno, da ponudnik dostopa s tem, ko dodeli dostop do internetnega omrežja, omogoča prenos take kršitve med naročnikom in tretjo osebo.

To razlago potrjuje cilj Direktive 2001/29, katere namen je, kot izhaja predvsem iz člena 1(1), zagotoviti učinkovito pravno varstvo avtorskih in sorodnih pravic v okviru notranjega trga. Če se namreč iz pojma „posrednik“ v smislu člena 8(3) iz te direktive izključi ponudnik dostopa, ki je edini imetnik podatkov, na podlagi katerih je mogoče identificirati uporabnike, ki so kršili te pravice, bi to bistveno zmanjšalo varstvo, ki ga zahteva ta direktiva.

(Glej točke od 42 do 46
in točko 2 izreka.)